

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani

na dom dostavljen:	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 24—	12—	6—	2—	
celo leto naprej	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 22—	11—	5-50	1-90	

Dopolni naj se frankirajo. Rokopis se ne vrača.

Sredništvo: Knaflcova ulica št. 5 (v pritličju levo) telefon št. 34.

Izboja vsak dan zvečer izvešči nedelje in praznike.

Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 16 vin., za dvakrat po 14 vin., za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin. Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati i. t. d., to je administrativne stvari.

Pomenjena številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 25—	13—	6-50	2-30	
za Nemčijo:	celo leto naprej	pol leta	četrt leta	na mesec
K 20—	10—	5-00	1-50	

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali zaupanje. Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Knaflcova ulica št. 5, telefon št. 34.

Več kakor 122.000 vjetnikov od 1. do 15. junija.

NOVI USPEHI NA CELI GALIŠKI FRONTI. — OGROMEN VOJNI PLEN.

Dunaj, 16. junija. (Kor. urad.) Uradno razglajajo:

V Galiciji se Rusi navzlic najtrudovratnejši obrambi niso mogli ustaviti splošnemu napadu zavezniških armad.

Ostro zasledovani od naših zmagovalnih čet se umikajo poraženi ruski zbori čez Cewkow, Lubaczow in Jaworow nazaj.

Južno od ceste na Lvov je vzela armada Böhm-Ermolli danes ponoči ruske pozicije na celi fronti v naskoku ter je vrgla sovražnika čez Sadowo-Wisznio in Rudke nazaj.

Južno od Dnjestrja se vrši boj pred mostnimi utrdbami. Čete armade Planzer so vzele včeraj jutraj Nižniow.

Dosedanje bitke in boji meseca junija so prinesli bogat plen. Od 1. do 15. junija znaša celotna svota: 108 častnikov, 122.300 mož, 53 topov, 137 strojnih pušk in 58 municijskih voz.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Hoffert, fml.

NEMŠKO POROČILO O USPEHIIH ZAVEZNIŠKIH ARMAD NA GALIŠKI FRONTI.

Berolin, 16. junija. (Kor. urad.) Uradno razglajajo:

Severno od Zgornje Visle smo odbili ruske napade proti pozicijam, ki smo jih iztrgali Rusom 14. t. m. Porazene ruske armade so skušale včeraj na celi fronti med Sanom in močvirji ob Dnjestrju ustaviti zasledovanje zavezniških armad. Zvečer smo jih povsod po trdem boju vrgli iz njihovih pozicij pri Cieplach (severno od Sieniave), južno-zahodno od Jaworowa in zahodno od Sadowo-Wisznio. Sovražnika zasledujemo.

Med močvirji ob Dnjestrju in Zurawnem so Rusi nekoliko napredovali.

valli. Splošni položaj je tam neizpremenjen.

Vrhovno armadno vodstvo.

POLOŽAJ NA SEVERNEM POLJSKEM.

Berolin, 16. junija. (Kor. urad.) Uradno se razglaja:

Ruske napade proti nemškim pozicijam južnovzhodno od Mariampola, vzhodno od Avgustova in severno od Bolimova smo odbili.

S svojim sunkom proti fronti Lipovo-Kalvarija smo dobili več ozemlja. Zavzeli smo več krajev ter vplenili 2040 vjetnikov in tri strojne puške.

Vrhovno armadno vodstvo.

Ponesrečeni ruski sunek na Zurawno.

»Az Est« poroča iz Stryja: Severno od Drohobycza, Stryja in Zurawna smo uspešno nadaljevali boj in smo na več mestih napredovali. Ruski sunek pred par dnevi proti Zurawnu se je izvršil po starem zistemu. Z velikimi masami so hoteli doseči uspeh in so napadli v štirikratnih rojnih črtah ter poslali vso rezervo v ogenj. Od rojnih črt je bila le prva vrsta oborožena. Ko so rojne črte pričele napadati, so metali ruski zrakoplovci bombe v smeri proti mostu pri Zurawnu. Povzročili pa so le neznatno škodo. Zavezniške čete so, kakor znano, ustavile ta sunek. Par sto kozakov je razjhalo, zlezlo na drevesa ter še nekaj časa streljalo na naše čete. Deloma pa jih postrelili, deloma pa potegnili z dreves.

Nov ruski bojni načrt.

Iz Berolina poročajo: Petrogradski listi razširjajo vesti, češ, da se mora javnost sprijazniti z mislijo, da bo ruski generalni štab odvrnil svojo pozornost od Galicije ter podvel na poljskem bojišču veliko akcijo. Rusko armadno vodstvo bo delovalo po novem presenetljivem bojnem načrtu.

črtu, s katerim bo sovražniku presenetil in premagal njihovo numerično premoč. V Galiciji se bodo vršili le nekaki četaški boji.

Ruski vrhovni poveljnik hoče odstopiti.

»Vossische Zeitung« ve povedati, da je poslal veliki knez Nikolaj Nikolajevič carju tajno pismo, v katerem pravi, da bo moral odstopiti, ako se Francozi in Angleži ne odločijo, pričeti veliko ofenzivo, kajti sam da se ne upa več vzdržati silnih sunkov avstrijskih in nemških armad.

Duma in brezupnost ruskega vojskovanja.

»Vossische Zeitung« izve iz različnega ruskega vira: Poročilo »Tempsa«, da gre pri predčasnem sklicanju dume za željo, zvišati vojaško odporno zmožnost Rusije, je le zrcalo angleških želja. Po naših informacijah so voditelji dume kakor tudi drugi zelo vplivni ruski krogi navzeti brezupnosti ruskega vojskovanja in iščejo zadnji izhod, ki leži v mirovni smeri. Čim bolj se množe porazi Rusov in čim bolj potiskajo Ruse nazaj, tem hitreje bo raziranje voditeljev dume navdalo tudi večino dume.

Pobitost v Rusiji.

Posebni poročevalec »Pester Lloyd« izve od politične dobro informirane osebe, ki je pred par dnevi prišla iz Petrograda v Sofijo, sledeče: V najbližjih krogih ruske družbe ne dvomijo več, da se bo vojna za rusko orožje nesrečno končala. Pobitost je tako velika, da jo je padec Przemysla komaj mogel zvečati. Ruska armada je v položaju splošno napredujoče demoralizacije. Vedno nevarnejše postaja pomanjkanje častnikov. Subalternih je le še prav malo. Samo mladoletnih praporščakov in generalov je še dovolj. Razpolagajo sicer še z velikimi rezervami moštva; te pa še niso vojaško izvežbane. Manjkajo še vse vrste municije. Putilove tovarne so re-

volucionarji večinoma razdejali. Pred kratkim so izvršili tudi atentat na smodnišnico pri Moskvi.

Avtonomija za Poljsko.

Berolinski listi poročajo: »Ruskoje Slovo« objavlja glavne točke naznanjene avtonomije za Poljsko. Iz avtonomije so izločeni: pošta in brzojav, finance, tarifno zakonodajstvo in pravosodstvo. Na čelu politične uprave naj bi stal podkralj kot zastopnik carja; podkralja bi podpisal posebni svetniški kolegij.

BALKANSKO BOJIŠČE.

Črnogorci v Albaniji.

Lugano, 16. junija. (Kor. urad.) Kakor poroča »Giornale d'Italia«, so zasedli črnogorski vojniki mnogo točk albanskega obrežja ob Bojani in so oborožili veliki in mali Taraboš s topovi. Parnik »Polsnić«, ki je oborožen s strojnimi puškami, se je pripravil za boj proti Skadru. Črnogorci so zasedli mostno utrdbo pri carinskem uradu. Albansko vojaštvo, kakor tudi Erasmik so zasedli Klementiji. Albansko prebivalstvo je prosilo italijanskega konsula, naj Italija zasede Medovo, Leš in Skader, da prehitijo Črnogorce.

Srbi v Albaniji.

Srbsko vladno glasilo »Samouprava« priobčuje uradno sporočilo, v katerem se konstatira, da so srbske čete pri svojem pohodu v Albanijo naleteli na vedno nove mase popolnoma oboroženih Albancev, ki so se kar najljubejše upirali srbskim oddelkom. Večji oddelki črnogorskih čet so tudi prodrli v Albanijo. Te čete prodirajo proti Lešu. Kakor se poroča iz srbskega vira, je neposredno pričakovati vhoda Srbov v Drač. V Srbiji so trdno prepričani, da gre za trajno osvojitve albanskega ozemlja od strani Srbov.

»Tagessanzeiger« poroča iz Drača o srbskem prodiranju v Albanijo: Srbske čete so zasedle najvažnejše okraje v srednji Albaniji. Iz Tirane in Elbassana so srbske čete že tako daleč prišle, da se jih vidi iz Drača.

Diference med Srbi in Grki v Albaniji.

»Polit. Korrespondenz« poroča: Grška in srbska vlada sta se sporazumeli, da bodejo gotove južnoalbanske okraje srbske in grške čete skupno zasedle. Srbi naj bi prodirali iz Ohride, Grki pa iz Korice. Srbski poveljniki pa se tega dogovora niso držali in zato je prišlo pri Podgradcu med srbskim in grškim vojaštvom do diferenc, katerih posledice je preprečil grški polkovnik Panayotopoulos.

Črnogorci in Grki v Albaniji.

Iz Chiassa javljajo: »Popolo d'Italia« poroča, da korakajo grške čete na Berat. Črnogorci pa proti Skadru.

Protest Albancev.

V Bolgariji živeči Albanci so izročili zastopnikom velesil protest proti okupaciji albanskega teritorija po srbskih četah.

Srbija in Rusija.

Iz Sofije poročajo z dne 15. junija: Srbski listi sedaj zopet ostro polemizirajo z ruskimi listi. Tako odgovarja na primer list »Novosti« znanemu ruskemu pisatelju Perovski Szlonjovu: 1. Prečastiti prijatelj konstatirate, zakaj Rusija vodi sedanjvo vojno. Tudi mi lahko konstatiramo, da se je Srbiji zato napovedala vojna, ker se jo je smatralo za predstražo in orodje Rusije. 2. Konstatirate, da velamo našim prijateljem krivico, ker nočemo z našo krvjo pridobiti Makedonijo odstopiti Bolgarom. Mi pa lahko onstatiramo, da bi bila trozveza že davno si bila lahko pridobila novih prijateljev, če bi bila Rusija odstopila Besaralijo in če bi bila obljubila Dardanele Bolgarom. Ti novi zavezniški pa dobro vedo, kako rada pusti Rusija svoje zavezničke na cedilu in so pripravljene le takrat sodelovati, če se jim obljube tudi na primeren način garantira. Trozveza poskuša zastonj ustanoviti novo balkansko zvezo, ker je zaupanje med balkanskimi ljudstvi izumrlo.

LISTEK.

Amerikanka.

Francoski pisal Pierre de Coulevain.

(Konec.)

— Vrh tega osrečiš tako tudi druge, je odgovoril marki.

Samo visoko naobražena in zelo razumna Francozinja bi bila mogla ravnati kakor Annie, še ta ne brez herojičnega napora. Mladi Amerikanka, ki ni vedela, kako nevarne je svež grob rivalinje, ki tajnih vezi med živimi in umrli niti slutila ni, bi se bilo zdelo smešno, kazati se ljubosumno na Kristijano. Prepričana je bila, da ji je ostal boljši del in to ji je zadostovalo. Annie si je enostavno mislila, da hoče Jacques videti vojvodinjin grob — samo grob... dalje sploh ni mislila. Sprožila je celo zadevo, da mu pot olajša in da ne poskusi, iti na grob brez njene vednosti... O, da, spoznala ga je zdaj prav dobro!

Ko je gospa d'Anguilhon zvedela, kaj je Annie storila, je vzklila: »O, to dobro dekle! Kaka velikodušnost v njeni priprostosti.«

Naslednji dan je marki, kakor je rekel, odpotoval v Pariz. Vsa iz-

mučenost je izginila iz njega. Kakor da mu je zdravnik vbrizgal močen eliksir.

Nastanil se je v hotelu Castiglione in, da se izogne znanemu, je zvečer ostal v svoji sobi. Naslednji dan se je na vse zgodaj napotil v Rosette. Čutil je kako težka mu bo de ta pot, toda zdelo se mu je, da jo mora opraviti, zakaj v Rosetti najde Kristijano... njene zadnje sledove na tem svetu.

Ko pa je zagledal Toni v žalni obleki, njen upadli in strogi skoro trdi obraz, se mu je skrčilo srce. Bodisi, da je dojčila, ki je Kristijani stregla noč in dan, slutila, da je marki povzročil Kristijanino smrt, bodisi da jo je bolelost tako prevzela, da ni mogla govoriti, niti z besedico ga ni pozdravila in molče mu je odprla vilo, tiho in prazno.

Že po prvih korakih se je Jacques opotekel in moral se je oprijeti sten. Kristijanin parfum, ta neizrazljivi parfum je še vedno plaval v zraku. Zdelo se mu je, da je sama navzoča in čutil je njeno bližino. Strašen in zaeno sladak občutek. Tedaj so iz tega zapuščenega stanovanja vstali spomini na ljubezen in srečo in vzbudili v Jacquesu bolelost, ki mu je bila zaeno naslada. Ah, kako prazna je bila ta kletka! Vsa vrata odprta! Ni bilo več luči, ne rastlin, ničesar živega. Še k stenam stisnena oprava je bila mrzla kakor vse stva-

ki izgube zvezo s človeštvom.

Ledenomrzal je vstopil Jacques v Kristijanin spalnico. Lahno je zaprl vrata za seboj, potem je pokleknil in položil čelo na to posteljo, zdaj mrzlo in mrtvo kakor krsta in se skesal svojega greha — grešne ljubezni — in vseh drugih grehov. V tej smrtni tišini je vzklik v njegovem srcu čut pobožnosti in ga očistil kakor živ ogenj. Ko je zopet vstal, mu je bilo lice jasno in mirno kakor po molitvi. Tedaj je opazil pod kropilnikom vejico iz zelenike — zeleniko od zadnje Velike noči. Vzel jo je in jo položil v listnico.

Kratko nato je gospod d'Anguilhon odšel s prekrasnim šopkom rož za vojvodinjin grob. Še enkrat se je z dolgim pogledom poslovlil od kraja, kjer ju je usoda toliko časa združevala. Ni se mogel ubraniti gotove radosti ob misli, da je Kristijana izginila za veke in da je nikaka ljubav ne more več oskruniti.

Okoli tretje ure je marki prispel v Orleans. Do Blanzaca je bilo še pol ure. Vozniku je ukazal, naj ga pelje naravnost do stare kapele, včez je pustil stati na cesti, sam pa je krenil po bližnji in dospel čez nekaj minut do gomile, polne svežih cvetic, pod katero je počivala Kristijana.

Grob osebe, ki ti je žrtvovala vse, katero si ljubil, vpliva vse globokeje na tvojo dušo kakor grob sorodnika. Nekaj krivnostnega ti veje

iz njega. Zlasti prvi čas čutiš prav določno, da zveza ni popolnoma pretrgana, da je ljubav močnejša od smrti.

Komaj so se Jacquesova kolena dotaknila zemlje, ki je pokrivala Kristijano, ko se je začutil neizmerno srečnega. Ne, Kristijana ni popolnoma izginila. Ta misel, da je odšla za večno, ki mu je povzročila take silne muke, je hipoma ugasnila. Zdelo se mu je, kakor da je Kristijano zopet našel in nekaj radosti se je pomešalo med njegovo žalost. Jel se je z njim pogovarjati v nežnih besedah, obljubljal ji je, da hoče, kakor je želela, storiti mnogo dobrega in jo ohraniti v spominu do zadnjega. Ni se mogel od nje ločiti. Dvakrat je že odšel in se zopet vrnil, kakor da ga Kristijana kliče nazaj. Pred odhodom se je še ozrl naokoli... Da, tak je bil grob, v katerem je sanjala. Dreve, rastline na griču, je v daljavi petdesetih metrov obdajal grob in staro kapelo kakor posvečen kraj. Tedaj se je spomnil njenih poslednjih želja in globoka ginjenost ga je prevzela. Sama je hotela spati svoje večno spanje. Slutil je, zakaj... Tudi onstran življenja mu je bila zvesta.

Ta pot na Kristijanin grob je razpršila Jacquesove bolesterne misli in v njegovi duši zapustila tisto zdravilo bolečino, ki ojekleni moža.

Kakor hitro se je povrnil domov, je uredil svoje zadeve. Da

ustreže Annie, je končno izjavil, da je ves srečen, da pojde v Ameriko, obljubil ji je, da hoče biti z vsemi ljubezniv, celo z gospodičnimi Villars.

Triindvajsetega junija sta mlada zakonca odpotovala iz Blonayja in pustila tam samo markizo in malega Filipa. S Keradieujevimi sta se sešla v Havru. Prišel je tja Guy de Nozay in več prijateljev, da se od njih poslovijo. Markiza je povabila Guya, naj ju spremlja; ta pa je odklonil in obljubil, da se hoče udeležiti prihodnjega potovanja. Njegovi naravi lastni plemeniti čut mu ni dal, da tako hitro zapusti Kristijano. Vse je odhajalo... on pa je hotel ostati.

Ko se je »Touraine« odpravljala, se je raztegnil Katarinin obraz do kraja.

— Miss Annie, glejte, končno vendar odpotujemo! je vzklila v zradoščena.

— Zdaj pričnjam zares verovati v naše potovanje, je odgovorila Annie smeje.

— Kaj ne, šest let je, odkar si zapustila New York? Je vprašala gospa de Keradieu.

— Da... šest let! Da mi je kdo prorokoval, da ostanem ves ta čas tu, ne da se vrnem v Ameriko, obupala bi bila... In vendar, prešlo je kakor sanje.

Vojna z Italijo.

ITALIJANSKI NAPADALNI POSKUSI NA CELI FRONTI ODBITI.

Dunaj, 16. junija. (Kor. urad.) Uradno razglasa:

Italijani so poskusili izvršiti nove posamezne sunke, toda bili so povsod odbiti; tako ob Soči pri Trziču, Zagraju in pri Plavah, ob koroški meji v okolici vzhodno prelaza Plöcken in v tirolskem obmejnem ozemlju pri Peutelssteinu.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. H ö f e r, fml.

Švicarski vojaški ataše pri naši armadi.

Bern, 16. junija. (Kor. urad.) Zvezni svet je poslal polkovnika Bibersteina v Avstrijo in sicer na italijansko bojno stran.

Boji na Stifserjochu.

Iz Lugana poročajo: O bojih na Stifserjochu poročajo italijanska »Patria«: Italijani streljajo iz svoje trdnjave nad Terzo na zapuščene kočice. Švicarsko ozemlje okoli hotela »Dreisprachenspitze« je ogroženo od padajočih granat in vsled tega zaprto. Sploh se Italija malo briga za nevtralizacijo Švice in prihaja s svojimi topovi tik na švicarsko mejo. Bitki ob Soči se nadaljuje, ne da bi mogli Italijani navzlic svojim napadom velikih mas, ki povzročajo velike izgube, prodreti.

General Dankl o vojni z Italijo.

Z Dunaja poročajo z dne 15. junija: Iz glavnega poročevalskega stana se javlja: Del vojnih poročevalcev se je podal včeraj k poveljniku deželne brambe na Tirolskem, generalu Danklu, ki se je zelo zaupljivo izražal o izgledih nove vojne z Italijo. Četudi sedaj še niso mogli večji udarci, se je izrazil general, upam, da se bo pokazalo, kako se zna dežela ubraniti novega sovražnika, ki nas je napadel tako zavrtno in izdajalsko. Sedaj pa morate vi in mi potrpeti. Vojni poročevalci pristavljajo: Samo oni, ki je videl generala Dankla v njegovi hladnokrvnosti in njegovem miru pri njegovih zmagovalnih pohodih na Poljskem, ta zamore pojmiti važnost teh važnih, zaupljivih besed.

Kakor je vodja cele dežele, katero brani general Dankl kot svojo domovino, navdušen, tako je cela dežela navdana z istim duhom. Mirno pričakuje razvijajoče se dogodke.

OGROMNE IZGUBE ITALIJANOV V PRVIH DVAJSETIH DNEH.

Obširno poročilo, ki ga objavlja »Agenzia Stephani« o prvih dvajsetih dneh vojne, pravi v nasprotju z dosedanjimi poročili Cadorne, da so doprinesli Italijani pri svojih napadih naravnost ogromne žrtve.

Poročilo vsebuje namreč več pripomb, ki so v največjem nasprotju z objavami Cadorne. V nobenem poročilu, ki jih je dozdaj objavil generalni štab, se ni priznalo, da so v kateremkoli boju imeli Italijani znatne izgube. Nasprotno je bilo v mnogih rečeno, da so bile izgube neznatne. Zdaj pa pravi »Agenzia Stephani«: »V bajonetnih napadih in frontalnih bojih so se v artiljerijskem ognju in v ognju strojnih pušk častniki, tudi najvišji, in pa vojniki bojevali s heroičnim pogumom in so doprinesli naravnost ogromne žrtve.« In dalje: »Na ta način so bile zavzete najmočnejše avstrijske postojanke čeprav dostikrat žrtve niso bile majhne. Na drugih krajih fronte so prodirale čete po nekritih ravninah v ognju sovražne artiljerije, ki je bila postavljena na višinah, in so zasedle, čeprav so jih neprenehoma obmetavali nasprotnikovi topovi s šrapnili in granatami, ne da bi se umaknile, opazovalne črte.«

Značilno je tudi sledeče nasprotje v poročilu, ki jasno osvetljuje pravi vzrok italijanskih tožb glede »nezadostnih mej«. Tu se pravi: »Na Tridentem so naše čete vsaj deloma odstranile strateške neugodnosti nesrečne obmejne črte, ki nam je bila naložena vsled mirovnega sklepa leta 1866.« Toda dalje spodaj se pa pravi: »Tako so neke pcta za sicer nemogočo invazijo v nacionalno

ozemlje zaprta, marveč se bodo polagoma za ofenzivno akcijo odprla vrata, ki se zde koristna.« Če se izjavlja, da je invazija nemogoča, tedaj pač ne morejo biti meje strateško tako nesrečne, kakor se je trdilo. Le za ofenzivo, ne za defenzivo so bile meje neugodne. Iz tega sledi, da so Italijani, ko so trčili, da morajo razširiti svoje meje iz strateških vzrokov, vedno le mislili na napadno vojno, ne pa na obrambo.

Kakor poroča »Tagesanzeiger« iz Lugana dne 15. junija, je došlo od petka v Milan širinašest železniških vlakov s težko ranjenimi z bojišča. V nasprotju s poročilom Cadorne, po katerem na italijanski strani sploh ni nobenih izgub, sklepajo švicarski listi na izvanredno velike žrtve Italije v teku dosedanjih bojev.

Kakor pred tremi tedni.

Iz Ženeve poročajo: V Italiji vlada velika pobitost zaradi poraza ob Soči, naj se Cadornino poročilo še tako trudi, poraz zakriti s slabim vremenom in neugodnim terenom. Milansko časopisje, ki je hujskalo na vojno, je postalo že zelo malobesedno in tu pa tam že prikrito, toda ostro napada armadno vodstvo. »Sera« piše: Mi, žal, ne stojimo mnogo dalje nego tam, kjer smo stali pred tremi tedni, toda naloga je zelo težka. »Italia« piše: Sovražnika smo podcenjevali. Ves svet je trdil, da bodeta Nemčija in Avstro - Ogrska kmalu izstradani, in zdaj razvija Avstro - Ogrska nezasišano odporno moč, ki nam stavi najhujše naloge.

Veliko razočaranje zaradi Italije v Parizu.

Berolinski »Journal« poroča iz Pariza: V časopisju se zrcali navzlic cenzuri veliko razočaranje, ker je izostala uspešna ofenziva Italijanov. »Matin« piše: Francija bolesto pričakuje italijanske ofenzive, kajti Italijani so imeli devet mesecev časa, da so se pripravili na vojno.

Rimski veleposlanik v Parizu.

Iz Chiassa poročajo z dne 15. junija: Francoski veleposlanik v Rimu Barrère je odpotoval v nedeljo zvečer v Pariz. »Corriere della sera« poroča, da je doba njegove odsotnosti neznana. Sliši se, da ne bo izostal nad 14 dni. Vzrok tega potovanja je ta, da podučijo osebo francosko vlado o položaju, ki je nastal vsled pristopa Italije k vojujočim se državam.

DROBNE VESTI IZ ITALIJE.

List »Sera« predlaga, naj se za vjete avstrijske vojake napravi taborišče na — strehi znamenite stolne cerkve v Milanu, da bi avstrijski letalci na to cerkev ne metali bomb. Po sedanjih štatistikah je obdelanega polja s pšenico v tem letu v Italiji 5.067.000 hektarov. Prirastek znaša 298.000 hektarov, kar je enako s šestimi odstotki.

Vlada je prepovedala kongres socialistov, ker naj bi se ta končal z antimitarističnimi demonstracijami. Dantejev grob v Raveni in pa sarkofag sta bila v varstvo pred bombami pokrita s piramidno žakljem s peskom.

Pri Florenci je ponesrečil velik železniški tovorni vlak. Pet oseb je bilo ubitih in je materialna škoda velika.

Iz Chiasa poročajo: V Kremeno je došel včeraj drugi vlak ranjenecov. »Avanti« pišejo: Za transport s kolodvora v bolnico je treba preveč časa in se transport vrši z absolutno nezadostnimi sredstvi. List zahteva, naj se v to svrhu rekvirirajo številni avtomobili, ki jih ima gospoda po mestu.

Kakor poroča »Giornale d' Italia«, so dobili na krovu nemškega parnika »Bayern« v Neapolju med drugim vojnimi materialom osem zrakoplovov, ki so jih zaplenili, ker niso bili označeni med ladijskim tovorjem.

»Avanti« poroča o prihodu avstrijskih vojnih vjetnikov, med temi tudi žensk in otrok, v Alessandrijo, ker so baje dajali sovražniku signale.

Italijanski listi zahtevajo konfiskacijo dveh gradov v Viareggio; eden je last nadvojvodinje Zite, drugi pa velike vojvodinje Alice Toskanske.

Uvoz in izvoz iz Italije.

Basel, 15. junija. (Kor. urad.) Po prvih poročilih lista »Baseler Nachrichten« so se pričela med Italijo in Švico pogajanja, da se uredi vprašanje uvoza in izvoza.

Angleški pogoji Italiji.

Iz Lugana poročajo: Vse javno mnenje Italije zasleduje z napeto pozornostjo angleško - italijanska

nančna pogajanja v Nizzu, katerih uspeh pričakujejo z mrzlično nestrpnostjo. Pri začetku pogajanj so stavili Angleži sledeče pogoje: 1. Manipulacija italijanskih carinskih prejemkov naj se postavi pod angleško kontrolo ali pa naj se vpelje direktno državni davek ter isti zastavi; 2. Italija naj postavi primeren kontingent čet za flandrsko in dardanelsko bojišče; 3. italijansko brodogradje naj prične energično ofenzivo; 4. Italija naj omeji svoje zahteve ob Adriji, da se pomiri razburjeno razpoloženje balkanskih držav.

Proti tem pogojem je postavila Italija sledeče protivzroke: Direktni državni davki naj se v Italiji ne uvedejo, ker bi tak poskus prav gotovo povzročil notranje homatije. S tem odpade tudi pogoj, zastaviti davke, ker je neizpolnjiv. Pač pa nudi Italija garancijo italijanskim bank s velikimi hranilnimi vlogami. Čete se s sedanjega bojišča zazdaj ne morejo odtegniti, ker se je v vojni pričela kazati premoč Avstro - Ogrske. Nepriputno je, da bi Italija omejila svoje zahteve ob Adriji, ker bi se delno zadostenje narodnih aspiracij doseglo mirnim potom. Privoljuje se ofenziva brodogradje.

Odkar je italijansko poluradno časopisje označilo to stališče, se je ta napad brodogradje tudi v resnici izvršil, ki je porušilo par svetilnikov in semaforov. Ta akcija je bila pa za Italijane tako draga, da bodo Italijani prav težko držali tudi to obljubo. Mrzličnost javnega mnenja Italije, s katero pričakuje rezultat pogajanj, je torej razumljiva.

Nezaupljivi Grki.

Atenski italijanski poslanik Bosdari je imel pri obletnici italijanske ustave nagovor na italijansko kolonijo, v katerem je z bridkostjo naglašal, da so Grki namesto navdušenja in brezobzirnega soglasja s plemenitim postopanjem Italije pokazali hladnost in nezaupanje, da celo razžaljen in obrekovan niso opustili. Poslanik pa je izrecno naglašal, da Italija ne bo nikdar postala tiran. Vojška potreba je dovela k okupaciji Dodekanesa, ki bo mogoče vsled potrebnega ravnotežja v Sredozemskem morju trajna. Če so se Italijani nekoliko oddaljili od narodnostnega principa, tedaj to ne zadošča, da se Italija sumi tiranskih namenov. Uprava na Dodekanesu je očetovska tudi napram Grkom. Samostojnost Albanije je postala potrebna vsled balkanske vojne. Italija pa je pozneje priznala pre-

težno grški značaj prebivalstva v severnem Epiru in bo pri definitivni ureditvi tega in drugih neresenih vprašanj pomagala Grški v duhu dobrotne pravčnosti, kakor je to prej storila pri vprašanju Soluna, Janine in Kavale. V Mali Aziji ne bo Italija, če pride dan delitve, stala ob strani. Sicer je pa tam dovolj ozemlja, da se bo moglo zadostiti apetitu vseh. Italija bo ostala tudi še vnaprej učiteljica kulture in svobode ljudstva.

»Hestia« pripominja k tem lepim tiradom, da akcijo Italije v Egeji in Albaniji ob vходу v severni Epir in misli na del Male Azije diktirajo gotovo strateški, politični in gospodarski interesi. Bilo bi pa nespametno zahtevati, da bi ta stremjenja Italije, ki nasprotujejo grškim interesom, izzvala pri Grkih navdušenje in himne na Italijo. Grška čuti s hvaležnostjo, da je bil Chios vsled avstrijskega ugovora obvarovan italijanske okupacije.

VOJNI CILJI ITALIJE.

V nemških listih je čitati: V »Giornale d' Italia« je poslanec Mussolini priobčil članek »Cilji in meje«. Mussolini piše, da bi bil on za vojno, tudi če bi zanjo ne bilo narodnih nagibov, ker je ta vojna obramba proti nemškemu militarizmu. Tudi pridobljeni narodni interesi ne bo mogoče ohraniti, dokler nista centralni državi uničeni. Vojna proti Avstriji je potrebna, vojna proti Nemčiji je dolžnost. Avstrija ne bo nikdar premagana, dokler bo Nemčija zmagovala. Angleži in Rusi imajo v tej vojni posebne namene. Angleži se pod plaščem idealizma bore za ohranitev svoje svetovne veljave, Rusi za svoj prestiž. Za Romane pa je ta vojna boj za obstanek proti Germanizmu in zato ne sme biti v tej vojni nobene druge meje cilju, kakor je vojna postava. — Pojasnitev tej izjavi je zemljevid, ki ga je priobčil »Secolo«. Na tem zemljevidu je zarisan sedanja meja Italije, potem meja po avstrijski ponudbi in po italijanskih zahtevah na to ponudbo in končno še meja, ki jo »Secolo« imenuje narodno mejo Italije. Ta meja gre od Švice do Brennerja, potem do gore Grossenediger in v dolino Ampezzo, ki naj pripade Italiji, dalje ob sedanji tirolski - koroški meji do Pontablja, kjer odreže dober del Koroške in gre nedoločno kje naprej v Dalmacijo. Torej same kraje, kjer žive na Tirolskem Nemci, drugod pa Slovenci in Hrvatje.

Francozi in Angleži poskušajo zopet novo ofenzivo.

OBNOVLJENI FRANCOSKI IN ANGLEŠKI NAPADI NA ZAPADNI FRONTI.

Berolin, 16. junija. (Kor. urad.) Uradno poročajo:

Vsled ruskih porazov so napadli včeraj Francozi in Angleži na mnogih mestih zahodne fronte z močnimi silami.

Angležem se je posrečilo pri Ypernu našo pozicijo severno od ribnika pri Bellewearde nekoliko nazaj potisniti, nasprotno pa sta se popolnoma ponesrečila dva napada štirih angleških divizij med cestama Estaires-La Bassee in kanalom La Bassee. Sovražnik je imel težke izgube in je pustil več strojnih pušk v naših rokah.

Sovražni poskus, prodreti v Vozgah med dilonami potokov od fronte do reke Lauch se je ponesrečil.

Vrhovno armadno vodstvo.

Nemški letalci nad Lunevillom.

Pariz, 16. junija. (Kor. urad.) »Times« poroča, da je pet nemških letal letelo nad Lunevillom in vrlo 25 bomb. Nastala je samo škoda na materialu, zadet ni bil nihče.

Obstreljevanje mesta Compiègne.

Compiègne, 16. junija. (Kor. ur.) Poroča Agence Havas. — V ponedeljek zvečer so streljale nemške baterije, oddaljene 24 kilometrov od Compiègne, na mesto. Izstrelki so padli v gozd in so napravili 10 metrov globoke luknje. Materialna škoda je neznatna.

Nov nemški pohod proti Parizu?

Curli, 14. junija. (Kor. urad.) Kakor poroča list »Neue Zürcher Nachrichten« iz Pariza, piše senator Henry Baranger v listu »Paris le Midi« o vojnem položaju. Sedaj se zamorejo Nemci z vsemi svojimi težkimi topovi vrniti iz Galicije in zopet enkrat poskusiti si napraviti prosto pot v Pariz.

Angleške izgube.

Iz Kodanja poročajo: Po sestavi »Daily Chronicle« se deli skupna svota izgub 258.069 mož natančno na polovico za mesec aprili in maj. Po »Daily Chronicle« ima Anglija na vseh frontah sedaj 36 divizij v boju. London, 16. junija. (Kor. urad.) Najnovejši seznam izgub izkazuje imena 122 častnikov in 1869 mož.

DELO NEMŠKIH PODMORSKIH ČOLNOV.

V Bristolskem kanalu je potopil 14. t. m. neki nemški podmorski čoln francosko ladjo »Diamant«. Pri Dundeeju je bil torpediran ribiški parnik »Queen Alexandra«; posadka se je rešila. Nadalje sta bila v soboto od nekega nemškega podmorskega čolna potopljena ribiška parnika »King James« in »James Leyman«.

London, 16. junija. (Kor. urad.) Angleška ladja »Dosabia« je bila pri Firth of Tayu potopljena, parnik »Argyll« pa v Severnem morju.

Kristijanija, 16. junija. (Kor. ur.) Švedski parnik »Verdandi« je bil južno-vzhodno od Oxeoja od nekega nemškega podmorskega čolna torpediran, moštvo je bilo sprejeto od neke pomožne križarke, ki je spremljala podmorski čoln. Pomožna križarka je oddala proti »Verdandiju« 20 do 30 streliv. Ne ve se, če se je ladja potopila.

London, 16. junija. (Kor. urad.) Po poročilih Lloyda se je norveški parnik »Davanger« na vožnji med Liverpoolom in Arhangelskom 14. t. m. pri Hebridih potopil.

Kriza v angleškem kabinetu.

»Deutsche Tageszeitung« poroča iz Haaga: Vest, da se bo Grey podal v Rim, da konferira tam s Salandrom in Sonninom, je neutemeljena. Grey ostane v deželi, te dni se je poslovil od svojih uradnikov v znanjem uradu s takimi besedami, da ni nobenega dvoma, da bo zapustil javnost in se ne bo več vrnil na svoje ma-

sto. Najbrže bo definitivno odstopil. V parlamentu se razširjajo tudi vesti, da je tudi ministrski predsednik Asquith že utrujen in da čaka na ugoden trenutek, da odstopi. Imenuje se ime lord Georgeja kot prihodnjega ministrskega predsednika, če ne bo vodstvo države prešlo popolnoma v konservativne roke.

Vojni stroški Anglije.

London, 14. junija. (Kor. urad.) Reuterjev urad poroča: Uradno se razglasa, da bo premierminister Asquith v dopolnilnem etatu zahteval 250 milijonov funtov sterlingov za vojne izdatke do 31. avgusta 1916. To da z že dovoljenimi 250 milijoni funtov skupno 500 milijonov funtov za leto 1915—1916.

London, 16. junija. (Kor. urad.) Pri predložitvi dopolnilnega kredita v znesku 250 milijonov funtov je Asquith v poslanski zbornici izjavil, da so znašali vojni stroški v zadnjem letu na dan poldrugi milijon funtov, zdaj so narasli na 2-8 milijona in pričakovati je, da bodo znašali na dan še tri milijone funtov.

London, 16. junija. (Kor. urad.) Reuterjevo poročilo. Poslanska zbornica je sprejela soglasno nado-mestni etat.

Municipijsko vprašanje na Angleškem.

London, 14. junija. (Kor. urad.) Generalni ravnatelj vališkega premogokopnega trusta, Lievevlyn, je bil imenovan za materialnega ravnatelja v municijskem ministrstvu.

London, 15. junija. (Kor. urad.) »Daily News« poroča iz Ottawe: Sedaj izdeluje nad 300 tvornic v Kanadi municijo za topove in patrone za infanterijo.

Delavsko gibanje na Angleškem.

London, 14. junija. (Kor. ur.) »Times« piše: Težkoče z delavci še nikakor niso ponehale. V minulem tednu je bilo v okraju Clyde pet stavk. Zboljšanje razmer bo nastopilo šele takrat, ko bo vlada prevzela kontrolo. Sedaj ne vporablja kontrola niti delodajalci, niti delovodje, ker njihovo glavno orožje, odpustitev, nima nobenega pomena. Odpušteni delavci dobe takoj druge dovolj dela. List meni, da bi energičen nastop vlade ne našel odpora pri organiziranih delavcih, marveč bi ti tak nastop vlade pozdravili.

Iz Kodanja poročajo: Pod predsedstvom lorda Claude Hamiltona se je vršilo v parlamentu zborovanje odposlancev angleških industrijskih društev, katerega so se udeležili tudi 200 članov parlamenta in kjer se je protestiralo proti visokim cenam premoga. Vlada se je pozvala, da stori primerne korake. »Daily Chronicle« piše, da je položaj v premogokopnem okraju Wals obupen, da bo izbruhnila v kratkem generalna stavka, ker so se vsa pogajanja v Cardiffu razbila. Edino upanje tvori intervencija vlade. Tudi groze vsi delavci železnice North Eastern s stavko, če se jim ne zagura minimalna plača 30 šilingov.

London, 14. junija. (Kor. urad.) »Times« zastopa mnenje v svojem uvodnem članku, da bi nehala opozicija v obratih, če bi se izločilo popolnoma dobičke podjetnikov.

Pomanjkanje delavcev na Angleškem.

London, 15. junija. (Kor. urad.) Lloyd George je imel v soboto v Bristolu govor, v katerem je rekel, da je izdal lord Kitchener ukaz, da se vsi delavci, ki se nahajajo v vojni, pošljejo domov, da pomagajo pri izdelovanju municije. Pomanjkanju delavcev bi se zamoglo le na ta način odpraviti, če bi se ovrigel princip, da smejo ženske in neizveščani delavci skupno delati z izučeni delavci Lloyd George je tudi poudarjal, da potrebuje Anglija več letal.

Kontrola opojnih pijač na Angleškem.

London, 15. junija. (Kor. urad.) »London Gazette« naznanja ustanovitve nove oblasti, čijih člane bo imenoval minister za municijo in ki bodo imeli nalogo, v industrijskih kontrolirati oddajanje opojnih pijač tako v gostilnah, kakor v klubih. List tudi naznanja, da se bo omejila javna razsvetljava.

Karte za premog na Angleškem.

Iz Rotterdam poročajo: Londonski časopisi poročajo, da stane ena tona premoga celo v premogokopnih okrajih 23 šilingov 3 pence, medtem ko je lansko leto stala le 15 šilingov 5 pence. Kmalu pa bo cena narasla na 26 šilingov 6 pence. Industriji so si nabavili sedaj velike zaloge premoga, da pa bi ne bilo treba plačevati nižjim slojem še enkrat toliko za premog, naj vlada tudi nakupi zaloge premoga in naj se uvedejo neke karte za premog, tako, kakor imajo v Nemčiji in Avstro-Ogrski krušne karte.

Boj za Carigrad.

Turško uradno poročilo.

Carigrad, 16. junija. (Kor. urad.) Glavni stan. Naša artiljerija, stoječa nasproti Ariburnu, je dne 13. junija razbila sovražne postojanke strojnih pušk. V noči od 13. na 14. je patrulja za rekonosciranje vdrla v sovražnikove utrdbe pri Sedil Bahru in zavojevala eno strojno puško, 15 pušk in mnogo patron. Dne 14. junija je turški letalec uspešno letal nad Imbrosom in Lemnosom in metal bombe na sovražni tabor na Lemnosu.

Operacije v Dardanelah so se nesrečile.

Kodanjska »Tidende« poroča: Petrogrško časopisje pripisuje nesrečanje operacij v Dardanelah zavezniškemu brodogovju. »Novoje Vremja« pišejo, da težke izgube zavezniškega brodogovja pripisovati samo turškemu odporu, ki ga podpirate centralni državi. »Ruski Invalid« zatrjuje, da se morajo operacije brodogovja navzlic neuspehom nadaljevati in da se mora vzdržati ugled četvernega sporazuma pri balkanskih narodih, ki so ga sovražna poročila otresla.

Stališče Romunije in Bolgarije.

»M. N. N.« poročajo: Dne 14. junija se je vršil v Bukarešti ministrski svet. Po končanem posvetovanju je sporočil ministrski predsednik Bratianu italijanskemu in ruskemu poslaniku, da smatra romunska vlada ruske predloge za nesprejemljive. Oba poslanika sta opozorila ministrskega predsednika na riziko romunske taktike, nakar je Bratianu poudarjal, da je na vse možne konsekvence svojega stališča pripravljen.

Podoben neugoden odgovor je dobil ruski poslanik v Sofiji. Konferiral je dve uri z ministrskim predsednikom Radoslavovom o ruskih ponudbah. Po konferenci je sprejel ministrski predsednik avstrijskega poslanika, kateremu je izjavil, da Bolgarija navzlic novim ruskim ponudbam ne bo spremenila svoje politike, temveč da ostane i nadalje nevtralna.

Ruski poslanik pri romunskem kralju.

»Secolo« javlja, da je sprejel romunski kralj ruskega poslanika v posebni avdienci, kar pomenja, da so se rusko - romunska pogajanja zopet pričela. Navzlic temu pa se pesimizem romunskih rusofilov ni zmanjšal.

Romunski narod ne želi intervencije.

V pariškem »Figaro« priobčuje bucareški profesor Basilescu članek, v katerem pravi: Kdor bi mislil, da zahteva romunski narod intervencijo v svrhu vresničenja svojih narodnih želja, bi se motil. Romunski narod sicer priznava, da je stvar tripleentente pravična, toda o intervenciji bo odločala edinole vlada in sicer še le takrat, kadar bodo zavezniški akceptirali vse njene zahteve.

Bolgarska agrarna stranka za Radoslavova

»Frankfurter Zeitung« poroča iz Sofije, da je dosedaj strogo opozicijska bolgarska agrarna stranka izrekla ministrskemu predsedniku zaupnico ter ga pozvala, da naj se pogaja z Avstrijo in Nemčijo.

Danske puške za Bolgarijo.

Iz Sofije poročajo: Bolgarska vlada je kupila na Danskem veliko množino pušk. Ker se je zdel transport po morju preko Dedegača radi zavezniškega brodogovja nevaren, prevažajo puške po kopnem preko Oderberga in Romunije. Bolgarska vlada je obvestila o nakupu orožja vse velesile ter podala primerne izjave, iz katerih izhaja korektnost bolgarskega postopanja.

LUKSEMBURG IN NEMČIJA.

Velika vojvodina Luksemburg je samostojna država, je pač carinsko-politično združena z Nemčijo, drugače pa nevtralna. Začetkom vojne se je ta država ubranila usode Belgije s tem, da je nemški armadi dovolila, iti čez njen teritorij proti Francozom. Zdaj se je pokazalo, da Luksemburžani niso s svojimi simpatijami na strani Nemčije, dasi se imajo za ves svoj gospodarski procvit in za vse svoje blagostanje zahvaliti Nemčiji. Luksemburški vladni list poroča, da je vstopilo v francosko armado 8678 luksemburških prostovoljcev. 8678 mož — to je 3% vsega prebivalstva te dežele! Značilno je, da ve vladno glasilo natančno, koliko je šlo prostovoljcev k Francozom in da to glasilo z nekakim zadovoljstvom beleži, kako so bili ti prostovoljci na Francoski fronti sprejeti.

Spanija.

Iz Ženeve poročajo z dne 15. junija: »Herald« poroča iz Madrida: Španski vojni minister je odredil, da se pridržita dva letnika rezervistov, ki bi bili morali po trimesečni vaji biti 15. junija odpušteni domov.

Kako dolgo bo še trajala vojna?

Westminster Gazette« zatrjuje v svojem uvodnem članku, da trajala vojna še lahko leta in da bo najbrže tudi trajala. Ko je angleška vlada ob začetku vojne to zatrjevala, mnogo ljudi na to ni hotelo verjeti. Mi pa smo to vpoštevali in če to storimo, najdemo, da v celem vojaški položaj ni ravno slab. Položaj je resen, kakor je bil ves čas vojne, in bo tudi ostal resen toliko časa, da storimo vse, kar se mora storiti in da dosežemo zadovoljiv mir, kakor ga zahtevamo. O dirki na pet milj se sodi drugače, kakor o dirki na sto milj in moč naše dežele se ne pokaže z momentanim sunkom, marveč v tem, da imamo velike rezerve, katere zamoremo vporabiti, če bo sovražnik že utrujen.

»Do bridkega konca.«

Preko Rotterdama javljajo: Avstralski ministrski predsednik je izjavil v parlamentu: »Anglija in njene kolonije so odločene se vojevati do samega bridkega konca. Zmagali bodemo in dosegli svoj cilj ali pa poginili.« Parlament je sprejel to izjavo z velikim odobravanjem.

Gorica v vojni.

Iz Gorice poročajo: Da smo v neposredni bližini bojne črte, se pozna povsod. Že od binkoštnega ponedeljka dalje se ne zvoni nikjer po Goriškem, ne slišimo ne opoldanskega zvona, ne zvonjenja k maši, ne zvonjenja pri pogrebih. Vse je tiho, kakor na Veliki petek. Celo ure ne bijejo več, ustavile so se tam, kjer so obstale binkoštni ponedeljek.

V mestu ne gre tramvaj že deset dni, zato pa je živahnost po ulicah toliko večja. Tudi pošta je bila za teden dni popolnoma prekinjena; bili smo kakor odrezani od celega ostalega sveta; sedaj je drugače. Pisma se zopet dostavljajo in odpošiljajo. V mesto dolhajo celo najnovejši časopisi. Šole so od binkoštnih praznikov sem vse zaprte. Posojilnice in hranilnice so zvečine ustavile svoje poslovanje. Mont (goriška zastavljajnica) pa še vedno posluje.

Življenje v mestu je postalo v gotovih ozirom čudovito ceno, ker ni prav nobenega izvoza; ta teden so prodajali šparglje po 12 vin. kilogram, črešnje po 16 vin. Seveda pa so druge stvari toliko bolj drage, kot n. pr. moka, mast, olje itd. Nekaj posebnega je bilo to, da je začetkom tega tedna zmanjkalo po celi Gorici tobaka; zato so nekatere trafike svoje prostore zaprle. Menda se kaj takega ni v Gorici še nikdar zgodilo. Mestna uprava je prešla v roke vladnega komisarja, ki izdaja razglase mestnega magistrata tudi v slovenskem in nemškem jeziku. Da se izdajajo tudi v slovenščini, to odgovarja samo načelu pravičnosti.

Iz Brd in Furlanije prihaja v mesto in naprej premnogo beguncev, ki so morali svoje domove zapustiti na višje povelje; v naglici niso mogli vzeti s seboj ne živeža ne dovolj perila; zato se nahajajo v prav mučnem položaju. Okrajni glavar Rebek je izdal na meščane prav prisrčen poziv, kjer se prebivalstvo vabi in prosi, da prihaja beguncem na pomoč z darovi vsake vrste perila.

Naše ljudstvo v okolici gre silno rado vojakom na roko. Ganljivo je, kako naš človek da vojaku vse, s čemur ga more razveseliti; zato vlada med vojaštvom in našim ljudstvom prav prisrčno razmerje. Ljudstvo se zaveda, kaj vojniki žrtvujejo za njegov dom in jim je hvaležno, pa tudi vojniki vedo, da jih ljudje radi imajo in se čutijo pri nas kot domače. Po Solkanu n. pr. so nabirale dekleta po vasi različne vrste okrepčil, s katerimi so stregle ranjenim vojakom, ki so jih nosili čez Sočo na obvezovališče. Črešnje dajejo vojakom kolikor mogoče po ceni, ali jih delijo zastoj, ravno tako so jim tudi drugače v vsakem oziru na uslugo.

Iz mesta je sicer odpotovalo zelo mnogo družin, vendar se to pri življenju v mestu skoro prav nič ne pozna. Ljudje prihajajo v mesto kot po navadi in prodajajo tukaj črešnje, zelenjavo ter druge pridelke, ravno tako se vse to kupuje kot drugače. Od šeste ure do devete, desete so vse ulice polne okoličanov, dasi nadelež od Gorice grme topovi. Naše ljudstvo živi v zavesti, da Lah ne prodre nikdar do Gorice, zato mir in hladnokrvnost v njegovem vedenju.

nju. Vojaki in častniki sami izjavljajo, da jim je to nekaj čisto novega, nikjer niso dobili v tako neposredni bližini bojne črte po mestih toliko prometa in toliko hladnokrvnosti med ljudmi in tako normalnega življenja kot v Gorici. To jih veseli, ker kaže, da jim ljudstvo popolnoma zaupa.

Vojno zasedanje hrvatskega sabora.

Zagreb, 16. junija. (Kor. urad.)

Sabor je izvršil v današnji seji nekatere volitve; nato je poročal budgetni osek o indimnitetni predlogi ter o podaljšanju finančne nagodbe z Ogrsko. Prečitane so bile nekatere interpelacije.

H koncu se je odgovarjal ban na nekatere interpelacije glede pohoda hrvatskih vojakov čez Hrvaško.

Prihodnja seja v soboto.

Dnevne vesti.

— Odlikovanja. Cesar je podelil generalu infanterije, nadvojvodi Jožefu Ferdinandu, in generalu kavalerije, nadvojvodi Jožefu, častni znak prvega razreda za vojno dekoracijo za zasluge za Rdeči križ.

— Odlikovanje. Naš rojak, gospod Franc Wilfan, pristanski kapitan v Sulini na Romunskem, je odlikovan z viteškim križcem Franc-Jožefovega reda.

— Vojni časnikarski stan je odpoštoval deloma na južnozpadno bojišče.

— Abstinenci dan — za oslepele vojake. Izmed največjih siromakov po končani vojski bodo vojaki, ki bodo ali so že izgubili v bitki vid. Pri nas nimamo še nobene naprave za te milovane vredne siromake, slepce. Slovenski slepi otroci, ako se hočejo kaj izobraziti in si žalostno usodo malo olajšati, morajo iti v daljni Linc, kjer se pa v slovensčini ne morejo nič izobraziti. Zato bi poleg gluhonemne nujno potrebovali tudi domačega slovenskega zavoda za slepce. Ta potreba je postala zdaj v času vojne, ko se bo število teh ubožcev pomnožilo, še nujnejša. — V teh časih draginje in pomanjkanja moremo za dobre namene kaj skupaj spraviti najlažje na ta način, ako se združimo reči, ki niso neizogibno potrebne, kakor je n. pr. alkohol ali tobak. Zato je protialkoholna organizacija »Sveta vojska« sklenila slovenski javnosti predlagati, da naj bi bil letošnji kresni dan, to je četrtek, 24. junija, abstinenci dan po vsem Slovenskem. Ta dan naj bi se vsi vzdržali vsake opojne pijače, prihranek pa darovali za najplemenitejši namen, kar si jih moremo misliti, za oslepele vojake. Samo ob sebi se razume, da se ta reč ne da nikomur prepisati, ampak to je le prošnja do vseh dobrohotnih Slovencev, da bi hoteli tem potom prispevati za blagi namen. — Po deželi, kjer v delavnikih navadno itak ne pijejo, se v isti namen lahko izbere tudi nedelja 27. junija ali katerikoli dan ali tudi več dni skupaj. Darežljivosti se ne stavja nikake meje in velikodušni darovalci si lahko »počitnice« od pitja poljubno podaljšajo, da morejo več prispevati. Darovi po 2 K in več se bodo objavljali. Ako bi dal vsak Slovenec vsaj 20 vin. (četrtno vina), bi to zneslo nad 250.000 K. Ako le vsak deseti, pa 25.000 K, — še vedno lepa svota; trden temelj bodočemu slovenskemu zavodu za slepce. — Ta mala vzdržnost za tako blag namen — upamo, da bo to našlo odziv pri vseh domo- in človekoljubih in da se bodo te akcije udeležile tudi široke plasti ljudstva. Darovi naj se pošiljajo društvu »Sveta vojska« v Ljubljani ali kamokoli, da le pridejo do svojega cilja. Akcija ta ni politična in ne strankarska, ampak le človekoljubna; zato naj bi se je udeležili vsi brez razlike stranke in stanu.

— Požrtvovanost in hrabrost Slovencev. Priobčili smo že dopis z bojišča, ki slavi naše vrle Tolminke kot prave žene-junakinje. Sedaj čitamo v koroških listih pismo hrvatskega vojaka, iz katerega posnemamo sledeče vrstice, vredne, da se zapišijo v zlato knjigo našega goriškega naroda: »Zanimivo je ovdje na granici držanje civilnog pučanstva, koje je gotovo sve ostalo kod kuće, a nada vse je udivljenja i pohvale vredno držanje hrabrih Slovenka, koje se požrtvovno brinu za naše ranjenike. Ovi su dana hrabre Slovenke pače pošle u bojnu liniju, te su sa visine od 1200 metara nosile ranjenike, ostavljene puške, telečake i kuge stvari ranjenih vojnika sabiru te iz okolišnih predjela nose u bojnu liniju junačkim našim borcima čas vodu, mleko, kruh i druge sitarije. Ovaj čin požrtvovnosti može se tek onda pravo proceniti kad se znae kako je težak prilaz k našim četama, koje su razasute po ovim sužnim

gorskim kosama i kako je opasan, jer je izvrnut žestokoj vatri talijanske artiljerije. Naši hrvatski vojnici oduševljeni su na ovoj pomoći i utjehi slovenskih svojih sestara te ih ovakovi čini potiču još na veća junačstva i podaju im čvrstu nadu, da ćemo neprijatelja našeg pobediti. Slovenski i hrvatski vojnici zakleli su se, da će do poslednjeg daha čuvati svoju grudu i neće dopustiti, da tujinac otima ono, što mu ni po prirodi, ni po pravdi, nie i nesmije nikad pripasti.«

— Pismo begunke. Prejeli smo sledeče pismo: Slučajno sem zdaj dobila v roke Vaš cenjeni list, ki sem ga dalj časa pogrešala, in čitala sem v njem, naj se oglase begunci in sporoče, kako se jim godi, češ, da to rojake zanima. Zdi se na prvi pogled, da ni posebno veliko poguma med ljudmi, ker se umikajo iz domačih krajev. Toda, kjer so otroci, tam starše lahko mine pogum. Bežala sem že trikrat iz Dubrovnika na Primorsko. To je bilo 11 dni po začetku vojne, ko so pele trombe in so zvonili zvonovi. Ostala sem tri tedne na Krasu. Pripeljala sem otroka domov, a doma so se bali, kaj bo z otrokom, če bi morali bežati. Petinpolletni otrok pa je rekel, da hoče k očetu v vojno. Izposlovala sem dovoljenje in se peljala k soprogu v Teodo. Bila sem tam cele tri mesece. Godilo se nam je tako dobro, kakor še nikoli, kar sem živa. Francoskih granat smo se kmalu navadili. Toda prišlo je povelje: v 24 urah stran. Šla sem v Dubrovnik, v ta naš paradiz, ki ga nihče ne pozabi, če ga je le enkrat videl. Pred penzijo, kjer sem stanovala, se je razletela morská mina in razbila našo streho. Skočim gledat kaj da je, pa mi na vratih stoječ gospod reče: Nič bati — v Dubrovniku se to večkrat zgodi. Mirno in prijetno smo živeli v Dubrovniku in pri francoski demonstraciji na morju dne 9. septembra smo bili popolnoma mirni. Tiho in prijazno je teklo čas. A zdaj naenkrat — vojna z Italijo. Zopet sem morala bežati, v tretje, to pot v Logatec, a samo da izročim otroka in potem nazaj na južno mejo, če bo dovoljeno, kajti pri nas v Dalmaciji je raj. — Albina Strakova.

— Svojo rodbino pogreša. Ivan Giuricich iz Tržica (Monfalcone) bi rad vedel, kje se nahajajo njegova žena Marija in njegovih osem otrok. Kdor o rodbini kaj ve, naj poroča Ivanu Giuricichu, Ljubljana, Cerkevna ulica 21, II. nadst., vrata 36.

— Kdor želi kupiti koruzo za krmo, naj se oglasi v mestnem tržnem uradu, kjer se sprejemajo tozadevni priglasili in sicer le jutri in pojutranjem.

— Pozor! Obrtniki in trgovci se opozarjajo, da poteče rok dolžnosti naznanila za usnje, kože, kožice in strojila v torek dne 22. t. m. in sicer je podati stanje prejšnjega tretjega dne t. j. od sobote. Tozadevne tiskovine se dobre pri obtnem oddelku mestnega magistrata.

Tatinski berač. Posestniku Franu Rakovcu iz Dolenje vasi je ukradel nekdo pred par dnevi rjavo denarnico s kakimi sto kronami. Osumljen tatvine je neki berač, ki je na dan tatvine tamkaj prosjačil.

Tatvine dragulji. Vdoveli posestnici Pavlini Has iz Vrhnike je ukradel do sedaj neznan tat iz njene spalnice zlato damsko uro z zlato verigo in zlato brožo. — Minulo nedeljo je ukradel neznan tat posestnici Mariji Kastelic v Boštanj pri Slivnici iz omare za obleko dva zlata poročna prstana, dva ženska zlata prstana s kameni, par zlatih uhanov, zlato ovratno verigo s križcem in več drobiža. Tat se je najbrže že prejšnji večer vtihotapil v hišo.

Tatinski natakarski učenec. V nedeljo popoldne je neki stražnik ustavil na tukajšnjem glavnem kolodvoru nekega dečka ter ga pozval, da se legitimira. Fant ni imel nobenih dokumentov pri sebi ter izjavil, da je Rudolf Etlinger, rojen leta 1900, ter natakarski vajenec v Lincu. Pri sebi je imel še 720 K 52 vin. denarja in je končno priznal, da je ukradel denar nekemu gostilničarju v Ennsu. Hotel je s tem denarjem napraviti izlet v Trst. Mladega tatiča so oddali deželnemu sodišču.

Iz Maribora. Ker so nam že od več strani došla vprašanja glede stud. teh. g. Ferdinanda Črepinko, rezervnega častnika, ali je res še živ, povemo tem potom vsem onim, ki se za to zanimajo, da se mu doslej še prav nič ni ljubilo iti gledat na oni svet, marveč, da je živ, zdrav in vedno še pri najboljšem humorju in da je imel maja meseca 14 dni dopusta. V zadnjih dnevih maja je bil tudi imenovan poročnikom. Štrapac je prebil že silno mnogo, v solnem, dežju, snegu in ledu, v Bosni, Srenu, Banatu, Bukovini, Galiciji, po ruskih starih v najhujših zimskih viharjih, pred Varšavo in v Vzhodni Prusiji ter v Karpatih. Kljub vsemu pa ni do-

slej bil niti ranjen, niti bolan, dasi so mu srbske in ruske kroglice že parkrat odstrelile telečnjak, kapo, sabljo, da, zbile iz rok celo samokres. Upamo, da bode tudi še ostalo polovico vojne srečno preстал in ob povratku zlasti svoje znanke lahko kratkočasil z zabavnimi in resničnimi dogodščinami. Do takrat pa prosimo — samo majčkeno potrpljenja.

Iz Maribora. (Kako sodijo o letošnji letini.) Po hladno-deževnih dnevih minolega meseca je pričelo krasno solnčno vreme. Če ostane vreme nadalje tako vstrajno vsaj še nekaj dni, bode potem letos zelo lepo obrodilo, v prvi vrsti, če nas ne iznenadijo morda zopet ujme. Koruza, rž in drugo je že visoko vzrastlo in tudi pšenica kaže kar najlepše. Zemlja ima še vlage precej, tako, da za nekaj dni ni bati, da bi to rastle in kalenje moralo zaostati, oziroma sploh trpeti. Pridelke bo množinsko zelo velik, samo eno skrb ima vsakdo, če se ga bo moglo in kako se ga bo moglo spraviti, kajti pomanjkanje delavskih moči je splošno in občutno. Eno je gotovo, da bo moralo ob žetvi prijeti vse z vsemi močmi za delo, naj si bode potem staro ali mlado, veliko ali majhno. Kakor z žitnimi pridelki, tako je tudi s krompirjem, fižolom in graham. Tudi tega bo, če ne pridejo izredne vremenske neizgode, v obilici, tako, da bo vsaj za nekaj časa dosti zalag živeža. Primerna bi bila pa gotovo že danes tudi skrb, da se doseže od strani pristojnih oblasti prepoved izvoza iz dežele. Ni se pridelalo in ne bode se zelo toliko, da bi mogli zalagati še druge dežele. — Drugače je letos z vinom, zlasti v Slovenskih goricah, koder že sedaj močno nastopa peronospora, bati se je, da uniči cele dele vinorodnih naših goric, če ne bo deželna in centralna vlada pravočasno poskrbela za potrebna škroplila. Peronospora se pojavlja baže tudi že močno v ljutomerski okolici, v prvi vrsti v senčnatih, vlagi izpostavljenih krajih. Sreča je, zlasti za manj premožne vinogradnike, da je država rekvirirala zaloge jecmena po pivovarnah. Če bi se to ne bilo zgodilo, bi manjši vinogradniki letos gotovo zabredli v obupen položaj, kajti odpadel bi skoro ves izkupicek. Tako bo pa ravno s tem vsaj deloma pomagano, kajti malo jih je, ki bi ne imeli še starejših zalag, zalag iz prejšnj let. K vsemu je že sedaj, po komaj 14 dnevih, poskočilo vse vino v ceni za prav znatne svote, v kolikor gre za novejšo kupčije. A ne samo, da se pojavlja peronospora, sploh je letos trta zelo slabo nastavila in že radi tega bo bodoča letina najbrže močno zaostala za onimi prejšnjih let. Vinogradov pač ni bilo možno tako negovati kakor drugokrat.

Konferenca na tržaškem namestništvu o ekonomičnih vprašanjih. Pod predsedstvom tržaškega cesarskega namestnika so se nadaljevala dne 5. junija zapričeta posvetovanja o aktualnih gospodarskih vprašanjih. Pri otvoritvi konference je izjavil namestnik, da zamore z zadovoljstvom naznaniti, da se aprovizacija mesta razvija ugodno. V zadnjih dneh se je posrečilo spraviti v Trst mnogo, na različnih postajah nahajajočih se vagonov moke in koruze. Pred par dnevi je prispelo 40 vagonov, ravno toliko pa se jih pričakuje v par dneh. Z Dunaja se naznana dalje, da se odpošljeta v kratkem dve partiji po 40 vagonov, tako da bo Trst v kratkem času zadostno preskrbljen s krušno in koruzno moko. Namestnik je sporočil dalje, da je podpiral prošnjo trgovske zbornice pri avstro-ogrski banki, da se v interesu lokalnih kreditnih in hranilnih zavodov ne omeji od imenovane banke dovoljeni reskompt. Ker se je opazilo, da se kovinski denar še vedno jemlje iz prometa in da se čuti v tem oziru znatno pomanjkanje, je bilo sklenjeno, da se naprosijo kompetentne oblasti, da nastopijo z vso strogostjo proti kršiteljem izdane prepovedi in da naj se izvrše eventualno tudi hišne preiskave.

Ženske kondukerke so nastavile z večerajšnjim dnem pri celovškem tramvaju.

Umrl je v Trstu po dolgem bolehanju ondotni odvetnik gospod dr. Feliks Kovačič.

Usoda kobaridskega župnika. Milanska klerikalna »Italia« potrjuje, da je bil kobaridski župnik kot vohun ustreljen ter pristavlja, da ni bil duhovnik, temveč preoblečen avstrijski polkovnik.

V Pulju je zmanjkalo finejših tabakov in cigaret. Dobilo se le še športi in druge slabše kakovosti.

Dr. Drinković težko obolel. »Pokretu« javljajo iz Šibenika, da je znani dalmatinski politik dr. Matko Drinković težko obolel.

Aretacija celega občinskega zastopa? Listi poročajo: Župan in vsi občinski svetovalci v Červignanu so bili aretirani, ker so obdolženi, da so povodim občinskih volitev v letu minolega leta na mestnem te-

gu dali razstreliti bombe iz gelatina, vsled česar je bilo nekaj oseb ubitih in mnogo ranjenih.

Klobase na Dunaju. Prekajevalci na Dunaju hočejo prenehati z izdelovanjem klobas, če se ne določi najvišja cena za meso.

Znižanje cen prašičev. Z Dunaja poročajo z dne 15. t. m.: Na današnjem sejmu za prašiče so se cene za vse vrste pitanih prašičev znižale za 50 K pri 100 kg. Pri mesnih prašičih so se cene znižale za 20 K pri 100 kg. Za pitane prašiče se je znižala cena tekom zadnjih 14 dni po kvaliteti od 60 do 90 K za 100 kg, pri mesnih prašičih pa za kakih 30 K.

„Kino Ideal.“ Samo danes še veljanska drama „Model“ v petih delih z Lydo Borelli v glavni vlogi. — Jutri, v petek, specialni večer z izvanrednim sporedom: 1. Slapovi reke Dore. (Naravni posnetek.) 2. Grofica Thädra. (Ljubezenska drama v treh delih z Elizo Severi.) 3. Ulanške burke. (Veseloigra v dveh delih.)

Izkaz v mestni klavnicu zaklane živine in vpeljanega mesa. Od 30. maja do 6. junija se je zaklalo nija se je zaklalo v mestni klavnicu 44 volov, 8 bikov 30 krav, 110 prašičev, 218 telet, 45 kostrunov in 35 kozličev. Vpeljanega mesa je bilo 242 kg in 12 vpeljanih zaklanih telet.

Semenj. Na včerajšnji semenj je bilo prignanih 331 glav živine in sicer: 48 konj, 91 volov, 56 krav, 15 telet in 121 prašičev za rejo.

Trgovski sodnik, ki je bil vsled vojne prisiljen zapustiti Gorico in je več slovenskega, nemškega in italijanskega jezika, prosi nujno za službo. Nalov: Stanislav Pitanic, Rimska cesta št. 5.

Zlata broža je bila izgubljena v Ljubljani. Pošteni najditelj naj jo odda v upravnistvo »Slovenskega naroda« proti nagradi.

Razne stvari.

* V Roveredu na južnem Tirolskem je neki delavec vlomil v hišo, katere prebivalci so pobegnili. Orožniki so ga zasačili in ga na mestu ustrelili.

* Italijanski vjetniki. V St. Lorenzen pri Inomostu so pripeljali 170 vjetnikov 53. alpskega polka. Več sto se jih nahaja še na potu. (»N. Fr. Pr.«)

* Srbski stotnik aretiran ob švicarski meji. Od predarlskih mejnih čet je bil v noči 14. t. m. aretiran srbski stotnik Ilija Panić, ki je ušel iz Solnograda, ravno v trenutku, ko je hotel prekorati švicarsko mejo. Prepeljali so ga nazaj v vjetniško taborišče v Solnogradu.

* Od kod izvira »komis«? Oče »komisa« ni nihče drugi, nego slavni vojskovodja iz 30letne vojne Wallenstein. Ko je leta 1628. taboril pred Strassburgom, je prisilil občine, v katerih njegova armada ni bila nastanjena, da so kot nadomestilo dobavljali za armado. Da bi se dobave pravilno razdeljevale, so ustanovili komisije, ki je sprejemala moko ter nadzorovala pečenje kruha. Ker so kruh dobavljali tej komisiji, so ga imenovali komisni kruh ali komis.

* Nesreča na Savi pri Zagrebu. V soboto popoldne sta šla loviti ribe v Savo Anton Culak in Juraj Vojković iz Zagreba. S čolnom sta plula po Savi mimo sela Žitnjak in prišla kaka dva kilometra pod selom v vrtinec, ki je potegnil čoln v globočino. Culak se je boril kolikor časa je mogel z valovi, končno pa je izginil s površja, medtem, ko se Juraj Vojković ni več prikazal na površino. Oba sta utonila in njihovih trupel do sedaj še niso mogli najti.

* Cena živila v Črnicah. Črnoviški mestni magistrat, čegar predstojnik je deželni svetnik Krah, je izdal maksimalno tarifo za predmete, ki se vsak dan potrebujejo. Cene so razmeroma zelo nizke, kakor razvidno iz sledečih podatkov: Kilogram govedine K 1-50, govedine (židovske) K 1-58, kilogram svinjine K 1-46, teletine K 1-80, surovega masla 3 K, navadne pšenične moke 58 vin., kruha 56 vin., riža K 1-35, leče K 1, graha 60 vin., krompirja 9 vin., sveže zelenjave 18 vin., kislega zelja 45 vin., čebule 60 vin. Liter mleka 30 vin., eno jajce 6 vin. Tudi za gostilne in kavarne so določene maksimalne cene, tako stane čaša črne kave 32 vin., 1 kozarec melanje 38 vin. Trda drva stanejo kubični meter 12 K, mehka 7 K, liter petroleja 40 vin. in liter špirita 80 v.

* In zdi se... In zdi se, da je tak boj vseh proti vsem izzvan od časa do časa od sile usode ali, s stališča

teistov, da se nahaja v načrtu Previdnosti. In da je tako preoriranje, premetavanje in drobljenje materije, ki se imenuje človeštvo, potrebno, ker se dogaja redno po enkrat vsako stoletje. Poglejmo: V XV. stoletju husitske vojne, v XVI. stoletju reformacije in turške vojne, v XVII. stoletju 30letna vojna, v XVIII. stoletju vojna za špansko dedščino, in ker je bilo treba to stoletje nekako še enkrat preorati, so prišle proti koncu še vojne Friderika II. in francoske revolucije. Toda potem je nastal zopet stari red: veliki boji so navajeni na prvo četrtino vsakega stoletja in tako je prišlo XIX. stoletje z Napoleonskimi vojnami — in XX. stoletje z vojno naših dni. Ako se zavedamo, da je kakšna stvar potrebna, potem jo lažje in vdaneje prenašamo... (Machar v »Času«.)

Najnovejša poročila.

Odlikovanje naših železničarjev in telegrafistov.

Dunaj, 16. junija. (Kor. urad.) Povodom naglega prodiranja naših armad proti črti San in Dnjester je izdal vrhovni poveljnik dnevno povelje, ki izreka popolno priznanje odličnem sodelovanju organov poljske rezervne telegrafije, železniškega ministrstva, generalne inspekcije avstrijskih železnic, vojaških železnic in brzojavnih uradov.

Veliki knez Konstantin Konstantinovič umrl.

Petrograd, 16. junija. (Kor. ur.) Veliki knez Konstantin Konstantinovič je včeraj za srčno kapjo umrl. (Veliki knez Konstantin Konstantinovič je rojen leta 1858. Bil je predsednik ruske akademije znanosti in tudi pesnik.)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 13. junija: Karol Petavs, kadet 17. pešpolka, v vojaški rezervni bolnici.

Dne 14. junija: Viktor Vidmar, posestnikov sin, 9 let, Kolezijska ulica št. 22.

Dne 15. junija: Mihael Slapničar, vojaški delavec, v garnizijski bolnici.

Dne 16. junija: Franciška Sartori, instalaterjeva vdova, 58 let, Rožna ulica 39.

V deželni bolnici.

Dne 11. junija: Franciška Celarc, paznikova hči, 9 let.

Dne 12. junija: Leopold Markič, zasebni uradnik, 68 let. — Vincenc Slapar, usnjarski pomočnik, 33 let.

Dne 14. junija: Mihael Pulaš, pešec 46. pešpolka, v deželni bolnici kot rezervni vojaški bolnici.

Današnji list obsega 4 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Valentin Kopitar.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

V toči krogelj

ni padlo toliko junakov, kakor se vsako leto pohabi ljudi zaradi lahkomiselnega zanemarjanja revmatičnih in podobnih bolečin. Prvega pojavi revmatičnih bolečin pogosto niti ne uvažujemo. Bolečine pa postajajo vedno hujše, jemljajo udom premičnost, sključijo členke, skrivajo prste, upognejo hrbet in zože prsi, da premikanjem dihanja ne morejo več slediti. Kdor se hoče tega ogniti, naj vpraša zdravnika in zvedel bo, da Fellerjev rastlinski esenčni fluid z zn. »Elsafliud« pri odstranitvi takih bolečin služi prav dobro. 12 steklenic stane franko samo 6 K, edino pristnih od lekarnarja E. V. Feller, Stabica, Elsatrg št. 238 (Hrvaško). Fellerjeve odvajalne rabarbarske kroglice z zn. »Elsakroglice«, 6 škatlic franko za 4 K 40 vin. lahko naročimo obenem. Pri želodčnih težavah in zapeki služijo dobro.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z manjšajimi se plačili.

Izseljenci

ena najsijajnejših in najbolj učinkovitih filmskih dram ter ostali

sijajni spored

se igra v soboto in nedeljo

KINO TRBOVLJE.

1452

Ant. Počivavšek.

„Nuisol“

od Bergmanna & Co. Dečin o/L.

697

je in ostane prej ko slej nedosegljiv v svojem popolnoma naravnem barvanju las in brade. V zalogi v plavi, rjavi in črni barvi. — Cena steklenici K 2-50. Dobiva se pri drog. A. Kanc, drog. B. Čvančara, O. Fettich-Frankheim v Ljubljani.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 300-2 Srednja zračna tlak 736 mm

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
16.	2. pop. 9. zv.	737.5 737.1	20.1 14.2	sr. jvzh. sl. jvzh.	pol. oblak. brezoblač.
17.	7. zj.	736.9	11.8	sr. jug	„

Srednja včerajšnja temperatura 15.0°, norm. 17.7°. Padavina v 24 urah mm 0.0.

MEHANIKA

sprejme

1454

tvrdka Gorec, Ljubljana.

Stanovanje s hrano

za učiteljico in njeno spremljevalko iz Pulja se išče na Spodnjem Stajarskem. Ponudbe s ceno naj se naslovijo na upravnistvo »Slovenskega Naroda« pod: „Pulj 6400/1453“.

Kočijaž

se išče.

Naslov pove upravnistvo »Slov. Naroda«.

1451

NA IZBIRO pošilja tudi na deželo:

Krasne 3523
BLUZE plašče, jopice, krila, kostume, nočne halje, perile in modne predmete.

Zelo solidna tvrdka:

M. Krištofič - Bučar

Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.

Neprekosljiva v

otroških oblekah

in krstni opravi.

„SLAVIJA“

Vzajemno zavarovalna banka v Pragi. Rezervni fond K 71,946,392-26. — Izplačane odškodnine in kapitalije K 145,150,178-29.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Vsa poslanila daj:

Generalno zastopstvo v Ljubljani čigar pisarne so v lasrni bančni hiši v Gosposki ulici šte. 12.

Absolvent

trgovskega tečaja, več v lesni trgovini, prost vojašine želi službe. Ponudbe se prosi na 1448 Aloyzij Mihelič, Kranj, pošto ležeče.

2 čevljarska pomočnika

se takoj sprejmeta.

Delo trajno.

1429

M. Trebar, Ljubljana, Sv. Petra c. 6.

Meblovana

1447

mesečna soba s hrano

se išče takoj.

Ponudbe z navedbo cene pod „soba/1447“ na uprav. »Slovensk. Naroda«.

Dobrega železninarja

evetvalno tudi žensko moč, obeh deželnih jezikov zmožnega, sprejemem. Dosedanjo službovanje, plačilni zahtevki in dan mogočega nastopa je v ponudbi navesti. Sprejemem tudi

knjigovodjo ali knjigovodkinjo.

Peter Majdič, Celje.

1416

V najem se odda

graščinsko poslopje

v Mali Loki pri Domžalah in sicer je prostora za 2 stranki, ter za vsako 5 do 8 sob s kuhinjo in pritliklinami. Poleg graščine je lep park s souporabo. Graščina je oddaljena eno uro vožnje od Ljubljane, torej zelo pripravna za letovišarje event. tudi za begunjce. Tozadevne ponudbe event. vprašanja naslovijo naj se na Ljubljano glavni poštini predal št. 149.

1449

„Prva češka spl. del. družba za zavarovanje na življenje“

1437

v Pragi

naznanja vljudno svojim cenjenim zavarovancem, da se je

preselila njena tržaška podružnica

začasno

v Ljubljano, Knaflcova ulica 5.

v pritličju na desno,

kjer uraduje normalno in sprejema plačila zavarovalnin.

Št. 9291.

1450

Razglas.

Vsled odredbe c. in kr. vojaške oblasti je dostop na ljubljanski Grad iz Studentovske ulice, iz Rebrl in iz Ulice na Grad kakor tudi bivanje na grajski planoti izlmal stare utrdbe na Gradu v času

od 6.—9. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne

za občinstvo prepovedan.

Dostop na stare utrdbe, v Regalijev gaj in na Orlov vrh s Karlovske ceste po grajski dovozni cesti, je od te prepovedi izvzet.

Prestopki te prepovedi se bodo strogo kaznovali.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 16. junija 1915.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Skode ceni takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder postuje.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahtevajte prospekte.

Telefon šte. 16.

1873. ustanovljena dolniška družba

Telefon šte. 16. 129

Stavbno podjetništvo; pisarna za arhitekturo in stavbno-tehniška dela; tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za stavbna in fina dela; opekarne s strojnim obratom v Kosezah in na Viču; kamnolomi v Podpeči in v Opatiji. — Priporoča se za stavbna dela vsake vrste.

Kranjska stavbinska družba v Ljubljani